

LongDuff - Lyrics - EN

[Verse]

Neon bleeds on cold glass rim,
A reckless swallow pulls me in.
The night breathes deep, a silent hum,
Before the talking has begun.

[Verse 1]

This quick swallow wasn't thirst, it was a claim.
A woman doesn't ask the night for permission.
She carves a bite, leaves a deliberate stain.
No soft request, just sharp imposition.

[Chorus]

This is LongDuff, a neon-soaked decree.
Not seduction, but authority.
I take the heat, then set it free.
The night is mine, and I am me.

[Verse 2]

Foam on my lip, a deliberate white line.
I know the rhythm, every subtle shift.
The trumpet bends, a half-smile, sharp and fine.
Bass steps closer, but I still control the rift.

[Chorus]

This is LongDuff, a neon-soaked decree.
Not seduction, but authority.
I take the heat, then set it free.
The night is mine, and I am me.

[Bridge]

The heat came fast, a bright, brief, burning flash.
Like trying on a shoe, then leaving it behind.
No tragedy, no lingering, bitter clash.
Just a clean line drawn, a boundary defined.

[Verse 3]

The walk home sways, a softer, silver gleam.
His shadow shrinks, a whisper in the air.
My own pulse beats, a steady, settled dream.
No sad hum now, just quiet, firm repair. Glass hits stone, no scream, no sudden break.
Just a thin silver crack, a million quiet sparks.
He remembers speed, I remember the moment I let go.
That's LongDuff. Authority in breath. The night leaves its marks.

LongDuff - Letra - ES

[Verso]

El neón sangra en el frío borde del cristal,
Un trago imprudente me atrae.
La noche respira hondo, un zumbido silencioso,
Antes de que la conversación comience.

[Verso 1]

Este trago rápido no era sed, era una exigencia.
Una mujer no le pide permiso a la noche.
Corta un bocado, deja una mancha deliberada.
No es una petición suave, solo una imposición brusca.

[Estribillo]

Esto es LongDuff, un decreto empapado de neón.
No es seducción, sino autoridad.
Tomo el calor y luego lo libero.
La noche es mía, y yo soy yo.

[Verso 2]

Espuma en mi labio, una línea blanca deliberada.
Conozco el ritmo, cada cambio sutil.
La trompeta se dobla, una media sonrisa, aguda y fina. El bajo se acerca, pero aún controlo la grieta.

[Estribillo]

Este es LongDuff, un decreto bañado en neón.
No seducción, sino autoridad.
Tomo el calor y luego lo libero.
La noche es mía, y yo soy yo.

[Puente]

El calor llegó rápido, un destello brillante, breve y ardiente.
Como probarse un zapato y luego dejarlo atrás.
Sin tragedia, sin choque prolongado y amargo.
Solo una línea clara dibujada, un límite definido.

[Verso 3]

El camino a casa se balancea, un brillo plateado más suave.
Su sombra se encoge, un susurro en el aire.
Mi propio pulso late, un sueño firme y estable.
Ya no hay zumbido triste, solo una reparación silenciosa y firme. El vidrio golpea la piedra, sin gritos, sin rotura repentina.
Solo una fina grieta plateada, un millón de chispas silenciosas.
Él recuerda la velocidad, yo recuerdo el momento en que me solté.
Ese es LongDuff. Autoridad en el aliento. La noche deja sus huellas.

LongDuff - Líra - HU

[Versszak]

Neon vérzik a hideg üvegperemen,
Egy vakmerő nyelés magához húz.

Az éjszaka mélyeket lélegzik, csendes zümmögéssel,
Mielőtt elkezdődne a beszéd.

[1. versszak]

Ez a gyors nyelés nem szomjúság volt, hanem igény.

Egy nő nem kér engedélyt az éjszakától.

Harapást vés, szándékos foltot hagy.

Nincs halk kérés, csak éles rákényszerítés.

[Refrén]

Ez LongDuff, egy neonnal átitatott rendelet.

Nem csábítás, hanem tekintély.
Elfogadom a hőt, majd szabadjára engedem.

Az éjszaka az enyém, és én én vagyok.

[2. versszak]

Hab az ajkamon, egy szándékos fehér vonal.
Ismerem a ritmust, minden finom változást.
A trombita meghajlik, egy félmosoly, éles és finom.
A basszus közelebb lép, de még mindig én uralom a hasadékot.

[Refrén]

Ez LongDuff, egy neonnal átitatott rendelet.
Nem csábítás, hanem tekintély.

Elfogadom a hőt, majd szabadjára engedem.

Az éjszaka az enyém, és én én vagyok.

[Híd]

A hőség gyorsan jött, egy fényes, rövid, égő villanás.
Mintha felpróbálnánk egy cipőt, aztán magunk mögött hagynánk.

Nincs tragédia, nincs hosszan tartó, keserű összecsapás.
Csak egy tiszta vonal, egy meghatározott határ.

[3. versszak]

A hazafelé vezető út imbolyog, lágyabb, ezüstös csillogás.
Az árnyéka összezsugorodik, suttogás a levegőben.
A saját pulzusom ver, egy állandó, megnyugtató álom.
Nincs szomorú zümmögés, csak csendes, határozott javítás. Üveg csapódik kőnek, nincs sikoly, nincs hirtelen törés.
Csak egy vékony ezüst reccsenés, millió csendes szikra.
Ő emlékszik a sebességre, én emlékszem a pillanatra, amikor elengedtem.
Ez LongDuff. Tekintély a lélegzetben. Az éjszaka nyomokat hagy.